

Szerkesztőségi iroda:

Füred, Szt. Ferenczok háza emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet *minden nap* 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Filop. könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilatkozatai és hirdetések.

A hirdetések juttatásának szíveskedését.

MŰRAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Műraköz” 1887. évi alapítója: Széchenyi István, a „Műraköz” jelenlegi szerkesztője: Margitai József, a „Műraköz” kiadóhivatala: Budapest, Szt. István utca 10. sz. alatt.

Előfizetési árak:

Egyszeri ára . . . 4 ft — kr.

Féléves . . . 2 ft — kr.

Nyolchónapi . . . 1 ft — kr.

Egyes szám 10 kr.

Hirdetések meg elfogadottak:

Budapest: Goldberger A. V. és

Eckstein B. hird. irod. Bécsben:

Schöckel H., Dukas M., Oppelik A.

Daube G. L. és társaság és Herndl

Berlinben: Stern M.

Nyolchónapi átlagosan 10 kr.

Zalamegye részvéte.

Zalamegye törvényhatósági bizottsága Rudolf trónörökös halála felett érzett mély fájdalomnak és legbensőbb részvételének kifejezése végett, f. hó 9 én rendkívüli közgyűlést tartott a megye székhelyén.

Svastsits Benő főispán ur Ő méltósága a gyűlésen mély megindulással, szónoki ékesszólással a következő szép beszédben emlékezett meg az országot ért gyászról:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Egy végtelenül elszomorító s mély gyászt borító eset tette legsajnosabb kötelességemmé, hogy a tekintetes törvényhatósági bizottságot jelen rendkívüli közgyűlésére egybehiva, alkalmat adjak oly nyilatvánulásra, mely tanúsítsa és kifejezze, hogy Zalavármegye egyetemének minden tagja szíve mélyében átérzi és osztja a megrendítő nagy fájdalmat, mely Felséges Urunkat — a végső szakát élő század legnemesebb szívé fennkölt lelkű Uralkodóját — dicső Királyunkat, egyetlen fiának, Trónja örökösének gyászos vége által érte!

Ma már az élte virágában elhunytat örök sir zárja, s a kinek oly példás Atyai örökléhez annyi nemes célok és magasztos feladatok dicső megvalósításának reménye fűződött, mindebből csak az elvesztés bána és leggyászosabb megszűnésének le

sújt emléke maradt fenn; de ezen tudatnak elszomorító megdöbbenéséből kell, hogy kiemeljen bennünket hű alattvalói ragaszkodásunkból folyó részvételünk érzete az Atya iránt, ki mint édes Hazánknak és hű népeinek is oly példás Atyja, első nyilatkozványában is a sors ily iszonyu csapása által megtört szívének vigasztaló balzsamát hű népei szeretetteljes részvételében kereste és találta fel.

Mélyen tisztelt közgyűlés! kérem tehát a tekintetes közgyűlést annak elhatározására, hogy Zalavármegye jegyzőkönyvében megörökítse benső mély részvételt azon fájdalomban, mely koronás Királyunk és Királynénk Ő Felségeit egyetlen fiuk Rezső trónörökös Ő Felségének gyászos elhunytá érte, és részvételnek hódoló feliratban kifejezését a magyar királyi kormány elnöke utján Ő Felségeik trónjához eljuttassa és végre hogy az elhunyt trónörökös lelki üdvéért Istenhez gyászmisét szolgáltasson, abban a közgyűlés testületileg részt vegyen.

A közgyűlés mely meghatározással hallgatta Ő méltósága szavait és egyhanglag elhatározta, hogy Zalavármegye közönsége a súlyos csapás felett, amely Ő Felségeiket egyetlen fiok Rudolf trónörökös elhunytá érte, legmélyebb részvételt és fájdalmát fejezi ki s az ezt tolmácsoló hódoló feliratot a trón számolyához juttatja. Gózyon László a megye aranytollú fő-

jegyzője által szerkesztett szép hódoló felirat a következőleg hangzik:

Felséges Császár és Apostoli Király!
Legkegyelmesebb Urunk!

Fájdalomba merülve áll Felséged hű magyar népe a trón számolyánál.

A legjobb, a legszeretettebb Király mélységes bánatával egyesül népeinek gyászra és fájdalomra.

A kit Felséged népeinek boldogítására nevelt s reményteljes fejlődését az atyai szív gyönyörével kísérte s aki a hozzá fűzött reményeket gazdagon beváltva Felséges szülőinek és egy hatalmas birodalom népeinek örömevé és büszkeségévé vált: Rudolf trónörökös Ő Fensége nincs többé! Elköltözött tőlünk, elvitte magával a Felséges szülők örömeit, a népek reményét visszahozhatatlanul mindörökké.

Ezredéves multunk határan bizalommal tekintettünk a jövőbe, mert lelkünkben szilárdul élt a hit, hogy a megdicsőült, Felséges királyunk magasztos uralkodói erényeinek is örököse leendő és most jövődönk ezen reményét a sir rejti sötét ölében s csak a fájó emlék maradt fenn a szívünkben, melytől sajogni soha meg nem szűnik.

Ki mérhetné meg Felséges királyunk és Felséges király asszonyunknak, a gyengéden szerető Atya és Anyának földalmát?

A „Műraköz” tárczája

Álomország.

Eljöttél mégis, szeretsz, szeretsz,
Ölemben élni vágyasz nagyon;
Csókolód hat üdvöd ajakakra,
Mi kéj nélkül a hatalom! ...

Király vagyok, s te szép királynőm.
Szolgáink itt mind, mi él s mozog;
Az vagyok én is, hogyha kéjjel
Forró öledbe hajolok.

Szolgáink az idő: minden perce
Uj kéjjel tölt új szerleget;
Szolgáink az élet: sors, a végzet,
Örömadót dusán fizet ...

Nézd, itt e bűvös paradíszom,
S mi benne szép van — mind enyém:
Havas tükörön napkelet im
Fiborszőnyeggel jó felem.

Piros virágu grátál-án
Millió virág, ezernyi láng;
Szellőn küldi Jerikó, Szirász,
Forró kelet dus illatát!

Odább nézd csak a pálmák árnya.
Ezüst hab nyelve hogy pereg:
Ezer madár búbajos hangján
Kacag a hűs lóbusz-berek.

Mi gyönyör van a Nirvában,
A hindu földön ami szép,
Mit határalan vágy kívánhat,
Mindem, ah, minden a miénk!

Örök a nap: a sötét az éj,
Bú, a bánat ismeretlen.
Mindem enyém, s hogy te is itt vagy,
Nincs semmi, teljesületen! ...

Mégis volt, volt; ez álomország
Vesztett királya én vagyok!
Ó, hogy ez édenbe Evának
Mellém a sors téged adott!

Szombatfay B.

Apróságok és aphorizmak.

Költő: Horváth Gyula

Hányszor álmodik az ember jövő boldogságról s így elalussza a jelenlevőt.

Angyal, ördögöt megismerni könnyű; embert, férfit, nőt nehez; ifju leányt lehetetlen.

A nemes büszkeség inkább rongyban jár, és száraz kenyéret rág, mintsem abból élni ami nem öv.

A főbb poleon álló ember sokszor nevelésgeseknek találja azokat, kik neki bókólnak: ő

maga pedig bókóli olyanoknak, kiket bensőleg csakugyan nevelésgeseknek tart.

Mily borzasztó képeket mutatnának lelkei azoknak, kik a gyászavatalt körülállják, ha lehetne feltárni eszméiket.

Akinek bár kit sem bánt meg, mégis vannak ellenei, az nem lehet közönséges ember.

A felénk megjedd a veszély előtt, a gyáva a veszélyben, a bátor a veszély után.

Az emberek uszó fazekak, melyek egymásba ütözköznek.

Igen sok embert boldoggá lehetne tenni azon boldogsággal, mely e világon senkitől nem használva élvez.

Ritka vendég légy a nagyok pilótáiban.

Hirt és dicsőséget vadászni hiúság. A való nagyágnak éppen úgy következése a dicsőség: mint jámbor életnek a becsület; keresés nélkül jön mindkettő.

Tanító: Ha a nap fejem felett sűt, fejem lakói élvezik a világosságot és meleget. (Magyarzást a csillagászatból.)

E fájdalom oly nagy, oly véghetetlen, hogy ahoz a részvét vigasztalólag közelíteni sem mer, és csak s Mindenható Istenhez esedezünk forró imáinkkal, hogy adjon erőt Felségteknek a megpróbáltatás gyötrelmeinek elviselésére a végtelen jóságával és bölcsességével enyhítse sziveik súlyos bánatát.

Mi pedig a gyász e komor napjaiban Felséges Királyunkhoz emeljük tekintetünket. Felkent fejére az ég Urának áldását kérjük, hogy legyen továbbra is hitünk világitó oszlopa, reményünk horgonya és dicső orskodásának atyai gondjait tegye könnyűvé népeinek törhetlen hűsége és lángoló szeretete

Varosi képviselőtestületi ülés.

Csáktornya város képviselőtestülete e hó 9 én gyűlést tartott, amelyen jelen volt 22 városi képviselő.

1) Prusatz Ala os elnöklő városbíró udvözlölvén a megjelenteket a gyűlést megnyitja. Előterjeszt, miszerint a köz-évi évi számadás elkészülvén, a számadás-galó bizottság megválasztását kéri. Megválasztottak: Szilágyi Gyula, Ziegler Kálmán, Baron Lipót, Czvetkovics Antal és Toplek István.

2) Elnöklő városbíró előadja, miszerint a költségtervezet szerint a községnélküli beszerzése megindult. Tehát a tekintetben intézkedést kér. A képviselőtestület egyhangulag a tüzoltó szertár és ülést jelölték ki a lovak istállójául.

3) Zsák Henrik ügyvédi díjat a képviselőtestület egyhangulag kitalványoztatni határozta.

4) Morandini Bálint építőmester kérévényére a nagyvendéglő építéséért járó összegből 3000 frt kifizetése szótörbbséggel engedélyeztetett a kifizetéssel a tanács bizott meg.

5) Az italmérségi jog kártalanítására vonatkozó iparkamarai 94-1889 ik számú átirat értelmében megválasztottak: az előjáróság részéről Prusatz Ala os városbíró, mint szakértők if Szeivert Antal, Pecsornik Ignác és Baumhack Frigyes.

6) A város részéről az italmérségi jog kártalanítására vonatkozó gény bejelentésének összeállítására kiküldettek a következő bizottági tagok: Prusatz Ala os, Ziegler Kálmán, Vollák Rezső, Sárossy László és Zsák Henrik.

7) A liquidáló bizottság jegyzőkönyve tudomásu vétetett s a tanács megbízott, miszerint az ügyet átvizsgálván, a régi adósok a pereltesse be.

8) A közbághid építése kimondottat a tanács megbízott, miszerint az építési és költségterv elkészítetvén, a képviselőtestületnek bemutatás-ék.

8) Szinkovits Ferenc az árvtárból kölcsönvett s lefizetett tőkéről törlési nyugtát kér.

Miután ezen törlési nyugtát a város ki nem állhatja, a kérvényezőt kérelmével a megyei árvászkézhez utasítja.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Requim Csáktornyan e hó 11 én délelött 11 órakor tartatott meg Rudolf trónörökös lelki üdvéért a plebánia-templomban a gyász isteni tisztelet. A szentélyben impozáns ravatal volt fölállítva, te érdek koszorúval a főnél gyászfátyollal

bevolt nagy nemzeti színű csokor emelte a gyász isteni tisztelet hazafias jellegét. A ravatal alja élő virágokkal és 50 égő gyertyával volt körülveve. fölötté gyászbölgő függött. Az oltárok gyászlepellet voltak bevonva. A ravatal két oldalán a városi polgárság állott égő dupléjaival; a szentélyben foglaltak helyet a tüzoltók, továbbá a polgári és elemi iskolai tanulók díszes, gyászba vont zászlókkal. A templom egyik fülkéjében a képezdei ifjuság foglalt helyet gyászbölgőjával. A padokban gyászba öltözött uri nők, a járási szolgabíró, a városi tanács, a kir. járásbíró, a kir. közjegyzőség, a kir. adóhivatal, a kir. postahivatal, az uradalmi tisztség, az áll. tanítóképezde, a polgári és elemi iskola tanteszülete, az izr. hitközség, a déli vasuti tiszti kar, az ügyvédi és orvosi kar, a pénzügyörög és a rendőrség képviselői, az intelligencia s a rendkívüli nagy néptömeg valás és foglalkozás különbség nélkül oly nagy számban, hogy több ember már nem fért el a különben impozáns, tágas templomban. A kóros nem kevésbé tele volt. A liberálval összekötött requiemet Horváth Lajos záradfőnök és plébános vezette fényes segédlettel. A kórosan Hübner kántor kísérté orgonával az áll. képezde négyes karát, akik egyházi gyászdalokat énekeltek. Az istentisztelet alatt az összes kereskedések és vendéglők zárva voltak s az utcázi lámpák meggyújtattak. A requiem 11 óra kor végződött.

A csáktornyai áll. tanítóképezde új épületének szakértői felvizsgálásául a múlt héten teljesítet e három állami mérnök. Az épület teljesen elkészült azonban a városi közegezés-é ügyi tanács vizgálata alapján az intézet igaz atójának feltérjeszésére, a miniszeri m elrendelte, hogy a képezde csak márczius hónapban huzkolkodék z új épületbe, mert még nem szárad ki teljesen. A képezde eddigi bérlete a Zrínyi várban febr. uroló napjával megszűnik, annál is inkább mivel ott a tulajdonos gróf ur által eszközözendő nagyobb mérvű ávitások már márczius folyamán elkezdődnek evégből, ugyancsak az igazgató feltérjeszés-é e a miniszerium elrendelt, miszerint márczius hónapban z előadások szüneteljenek s pótlásul ulius hó közepéig tartassanak előadások.

— Eljegyzés. Pollák Ignác kottorji kereskedő e hó 10-én jegyezte el B. Sch. Emilia kasszonyt Rosenberger Lajos csáktornyai kereskedő kedves eánnyal. Sok boldogságot kívánunk a kötető frighyz!

— Varázsdon e hó 6-án rendkívül nagy részvételt tartatott meg Rudolf trónörökös lelki üdvéért a gyász isteni tisztelet a pálosok templomban. Ly old otaváló fényképész a requiem alatt fényképet vett fel a templom bels-jének impozáns képeről hogy azt megörökítse.

A városi és nálunk vendégszerelő néme szintársu at igazgató a Zs. etl. ugylászik laké nél hagyta társulatát, mert most a társulat ott rekedt tagjai sa at kézre rendeznek 6 előadást — nem nálunk hanem Varázsdon. Hát a csáktornyai bélettel mi lesz? kérdik a bérlők.

— Panasz. Több vidéki postahivatal ellen sűrűn érkeznek be a panaszok és öfizerők részéről. Némely előfizetők különösen a nép közt 4-5 vasárnapon át nem kaphatják meg lapukat, mert a postahivatalban vagy durván elutasítják a kérézőkötöket vagy hivatalos órában be sem eresztik őket a postahivatalba. Amly nagy hállával vagyunk a csáktornyai kir.

postahivatal irányában, ahol dauzára a te mérék munkának, a lap ez edialása körül legmesszebb teledő sziveséget tesznek velünk, hogy a lap id-jében elmehesen. ép oly nagy megrovást érdemel több vidéki posta-tisztelet és közöny a kivételnek! Mi, ugy tuduk, hogy y a posta a közönség számára van s nem megforditva. Hanem falu helyen ezt nem akarják megérteni. Azt gondolják hogy kell is a parasztnak uság, meg levél! Tudunk esetet, ahol egyenesen lebeszéli a postás a népet a lap járatásáról mert a dolgoz egy kévé-sé szaporodik a lap expedialása által. Uri emberrel nem mernek ilyesmit tenni, de a szántó vető emberrel gen! Kijelentjük miszerint uabb panasz eseteu nemcsak hogy megnövezzük a hibás postákat, hanem feljelentjük őket illetékes igazza óságaiknál, sőt ha ke l feljebb is — a nem szűnünk meg addig panaszkodni amíg az illető posták meg nem tanulják, hogy a fizetés élvezével meg kötelesség teljesítése is egybe van kötve. Ezt tenni nemcsak a nép érdekében kötelességünk, h nem jogunk is, mert a lap által elég szép összeggel szaporitjuk az államkincstár jövedelmét.

Egy perzsa bűvész érkezett városunkba; Ghulam Hussein a neve. Nevezet a perzsa hadsereg tagja volt, de politikai okokból — így meséli — száműték a most köruton van Európában, ahol a speciális perzsa bűvészetet mutatja be. Eddigie Budapest, Szegeden, Debreczenben, Kassán Szabadkán és Baján tartott előadásokat s mindenütt bamulatra ragadta a közönséget meglepő mutatványival, melyeket egyedül, minden segítség és műszerek nélkül végez. Nagy hírű tudósunk, Vambéri Armintól a következő nyit ajándó levelet kapta: „E napokban fővárosunkba érkezett Perzsiából, még pedig Iszfabádból Ghulam Hussein khán, ki itt mint bűvész magneis-mus előadásokat akar tartani. A tavoli Kelet ezen fia, már külföjénél fogva is igen érdekes jelenség, de ne a kevésbé meglepő műveltségi loka amennyiben ez a tőzgyökere Ázsiai ember folyokyan franciaul beszél és a sakkba vágó ismeretekben is elég jártassággal bír. Ezen máskülönbön szegény sorsu idegent a hazai lapok kegyes pártfogásába ajánja.

— Megveji hírek. A nagy kanizsai polg. egyeletnek 416 rendes és 40 kiltagja van. A múlt évben beléptt 85 rendes és 21 kiltag. Bevétele 6091 frt 12 kr. kiadásai 5430 frt 76 kr-ra rugunk. A jövő évi költségetetés mérlege 15224 frt 21 kr-ban állapított meg. — Gelsei Gu mann Vilmos kir. tanácsosnak a belga király a belga Lipótrénd lovagkeresztjét adományozta. — A nagy kanizsai izr. négyelet a lefolyt évben 1669 frt 81 kr. segélyt osztott ki a szegények között. Az egyeletnek 213 rendes és 19 alapító tagja van. — Alsó Lendván a köz. képviselőtestület e hó 7 én 3000 frtot szavazott meg vasuti törzsvények aláírására. A Lendva má ós szeszen 15 ezer frtal árult a vasut létesítéséhez. A keszthelyi vasut január hó napban 2681 személyt szállított. A beélt a teherszállítással együtt 1904 frt 99 kr. volt. A megnyitás napjától január végéig beélt: 10 42 frt 61 kr. — Zalabárgszegen e hó 3-án Dű József nevű 2 éves gyermek, amiz szülői babot tisztogattak, az asztalról legurult babzs-meket föl-szedgette s szájába tette; egy babzs-m véletlenül a légcsőbe szorult s a gyermek halálát okozta. — A zalabárgszegi takarékpénztár 21-ik évi rendes közgyűlést febr. 20-án tartta. E részvénytársaság elnöki jelenéséből és zárszámadásából látjuk, miszerint a vagyon és teher egyenlege 1.002.886 frot mutat, a jövedelmi kimutás pedig 80242 ftt 80 kr. A tiszta jövedelem 12978 frt 98 kr.

A tiszta nyereség 8658 frt 7 kr. ebből minden részvényre 45 frt osztalékol fizet; ehhez számítván a részvénylőke 6% át részvényenkint 55 frt ut. A részvénytársaság elnöke Dr. Graner Mihály igazgató a Weisz Ede, pénztárnoka Mi-zory Ignácz főkönyvelője Polcaer József könyve ője Rechnitz Samu.

Mu aköz mu tjaból.

— Egy 1728-ik évben kelt kézirat nyomán. —

Utakítás.

A várnagy részére

(Folytatás).

5) Lehető leznagjobb szorgalommal igyekezni fog a várnagy, hogy tavaszkor az uradalmi rétek és benőt legetők tiszta állapotba hozassanak és a vakondok turásai kiagyentassanak. — Ugyvintén, hogy a fű maga idejen lekasálva, forgatva, szarítva beszálítassanak és belőle a jva része a birkák, rozsabbja pedig a szarvasmarha részére betakarítassanak.

6) Szándékunk lévén az eddig elhanyagolt gazdaságot ismét minden tekintetben a lehető legjobb kerba visszaállítani, kötelesege leendő a várnagnak egész szorgalmával oda törekedni, hogy a hejrehozott majorkák a szükséges marhával ellátva legyenek, azok a lehető legjobb gondadalapoltassanak, téli időszakban a marhaetetésnél a lehető takarékoság érvényesüljön, amen-

nyiben a gabonátörtet a pejjával keverien száraz helyen tartva és apróra vágott szecskával vegyítve a marhaetetésre alkalmas legyen.

Eltelben — amire a várnagnak egész figyelme fordítandó — a borjúk és a birkák részére a legjobb széna nyújtassék. Szóval a marhaalomány rendez tartását szem előtt tartva, kötelesege a várnagnak az istán, a juhász és a legénység eljárát szorgalmasan ellenőrizni, a majorkákban és a juhoklakban a rendelleneséget és tisztatlanságot nem tűrni, bennök semmiféle idegennek elszállásolását meg nem engedni, nehogy azok által a majorkákban vagy az istalókban tűz támadván, nagyobb károk történjenek.

A várnagy főképp számba veendő a birkák szaporodását ha azok kevesebbednének, elmulasztása oka kiderítendő, nemkülönben a fogakozás egyéb oka is.

7) A várnagy kötelesege az összes uradalmi háziállat állományról, u. m. lovak szarvasmarha, birka és baromfiokról, továbbá vai, z ir, turó, tojás, szalonna, hár, faggyu, gyertya, nyers és főzött hús, nyelv, hal, só, mész, viasz, zöld és aszalt gyümölcs minde téle börök és takarmánykezelésről, továbbá építkezésekhez szükséges anyagokról, u. m. aczél, vas, különböző deszkák, lecek zandely, kapák, téglák, mész, egy szoval mindarról külső-külső rovatoskal ellátott számadást vezetni, ami egy jól berendezett gazdaságnál szükségesülétik a a preletus tudása beleegyezésével a beszerzett szükséglet bevételnek és a kiadottak kiadás czimzen pontosan bejegyeztessenek.

A len- és kendermagból annyi vetendő el, hogy a termésből a legzölkségebbek legzölksűbb fedezhetőek legyenek; nemkülönben gondja leendő, hogy a termelt len és kender a maga idejében

kiaszagatva, bedalutva és kellőleg kikészítve a nyári valókák fonás véget kiadások, de előbb pontosan megméréssek; végre, ismét megmérve, átvevősek és a tukácoknak szövés véget átadassék. A nyert vászon mérték szerint átveve és a számadásokba bevétel czimén beigtatva legyen.

8) Az eddig annyira elhanyagolt méh gazdaságot is igyekezni fog a várnagy, a méhek őrzője bevonásával, minden tekintetben a lehető legjovidelemezőbb állapotba hozni, főfigyelemmel lévén hogy az uradalmi rajok pontosan az uradalmi részére belegassanak és az erdőkre szökőtek mákok birtokába ne essenek; továbbá szorgalommal felügyelni, hogy a ragadozómadarak és agerek, főképp tenen bennök kárt ne okozzansk. Kora tavaszkor pedig az uradalmi részére minél nagyobb hasznot hajtó méhek léteket megtenni el ne mulasztja.

9) Minthogy a vár, majorkák, nemkülönben a méhek és tejjakemencék egész éven át nagyobb mennyiségű fát igényelnek, kötelesege leendő a várnagnak, hogy a fent jelzett helyek mind-egyikében mindenkor a szükséges mennyiség készletben tartassék, minéltojva kötelesege leendő a várnagnak, hogy a fát ügyeslel az uradalmi részére vigyázzni, hogy azok az erdőben csak is a meg határozott mennyiségű fát, a kellő időben vágva, az ágakat csomókba külön rakják, a vastagabb fát pedig az előirt erdei ölebbe állítsák össze, hogy azokat télen, alkalmas időben a szükségelt helyre szállíthassák. (folyt. köv.)

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JÓZSEF

TECAI VI.

VU ČAKOVCU 17. FEBRUARA 1899.

BRÓJ 8

MEDJIMURJE

Urednička pisarna:
Glavni pišac, bratrska hiža, lévo na kondignaciji. — S urednikom moči je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozefa urednika vu Čakovec.
Izdavateljstvo:
Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

Predplata cena je:
Na celo leto . . . 4 frt — kr.
Na pol leta . . . 2 frt — kr.
Na četvrt leta . . . 1 frt — kr.
Pojedini broji koštaju 10 kr.
Obznane se poleg pogodbe i tal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučiljni list za puk.
Izlazi svaki tijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomogajućega čitavničkoga društva „Čakovečke šparkske“, „Medjimurske šparkske“, „Dolnje-Medjimurske šparkske“ i „Podpomogajućega društva“ „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“

Kraljeva zaovaka.

Službeni list od 7. februara priobćuje sledeći najviši rukopis:

Dragi Tisza! Pravu potrebuću ćutim vu ardu toš i vu dnev h najvećše moje žalosti obrnuti se k ljublenim mojim narodom, da izrazim moju zahvalnost za onu odanost i vernost, koju sem na novo opaził. Zato vu prilogu pošiljam moju izjavu, koju vured ujem, da vu svih orasgih magjarske korune na znanje dati dostojate.
Vu Beču, 5. februara 1889.
Ferencz Jozsef s. r. Tisza Kalmán s. r.

Moj m narodom!

Preteški je vuda ec za moje otčinsko ardece, koj me je postigel vu zgubitku jedinoga mi dragoga sina ter mene s domovinom i s vernimi mojimi narodi vu najveći žalost obalil.

Vu du i uzdrman, poniznost u prigbljem se pred ned hitnom sudbinom banaskom ter s narodi mojimi molim sve mogućemu Bogu, da mi dajakosti, da nemlakšam vu točnom izpunivanju vladarskih mi džnostih, nego nasledujuć onaj put, koj je i od vevda na budućnoć osiguram, sa udranje sveobćega dobra i blagoslov mira nep estanim nastojanjem delovat budem uogel.

Batavi me osvobodili, da mi u rinesetog januara, Tekućega leta Sam življenje si vzel On iz toga sveta.

Vu četvetoj dobi Tridest i prvom letu Navolil se život, Na čalarnom svetu. Ar smrt leti Prek gradov i njiva, Kralom i cesarom, Ona neda mi a Oh smrt ti nesrećna, I nemilostna. Da si nam kraliča, Rudolfa vvorila.

Koji samo njega J-denput je videl, Vee ga je pripoznal Da je mlostien. Pred njegovim licem Bili sv jednaki, Ali bogataši, Ali siromaki.

Sve je jako ljubil, I jako rad imal, Z domovinom na om Najbole se štimal.

Posma.

Od smrti Rudolfa Kraljevića.

Za ostni verzuši, Komu se smrt nagla Od su spisani, Tak j pripetila, Od smrti Kraljevića, Čb eka svakoga, Rudolfa spevani, Nutri v sree dira.

D mi svi magjarski, Za njim tak žaluju V Magjarsk orasgu Svi ga oplakuju.

Kak magjarski samo Lepo je govoril, Kaj austrijski kral Nijeden ni to stvoril.

Naj bole je štimal, Magjarskog orasga, To je emu bila, Domovina draga.

K jednomu Biskupu Tamje vnavuk hodil Magjarski se navćil, Kak daj seta u rodil.

Oh ti domovina, Draga naša mila, Kakva se je žalost Tebi dogdila.

Ar koju nesreću, Svaki tak siluje, Bogati al sirmak, Za njega tuguje.

Sada po svih gradih Črna zastava vije, Ne ma človeka, Koj žaloste i nije!

Ar zrok smrti iste,
Pištola je krva
Narod austrijski
Stra nonju preklanja

Koji naslednik je
Bil kraljevske krune,
Ali sada nutri
Već vu grobu trune

Ar na ovoj zemlji,
Nizder bu kraljuval
Tam vu tamnoj raki
Bude sad stanujal.

Kak sada tuguju,
Svetli kralj kraljica
Nemre je nasl duvat
Ni i tušna vtica.

Kako sada njegva
Stefanja mila.
Kak veliku žalost
V arcu svo em ima.

Po svetu svi vladari
Žalostjom se bore
I od smrti njegve
Naveke govore.

Vu Tur isću, dne 10. februara, 1889.

Sp povel:
Tomo Laczkovics

Austrijski narod,
Ves vu tugi biva,
Bogat al sirmak,
Žalosti se vživa.

Cela Europa
Za njim tak tuguje
Za mladoga pruce
Već svaki žaluje.

Svi su se narodi
Vu nju ga ufali.
Ali nesrećna smrt,
Ga vu grob prevali

Bog naj duš njegvi
Milostiven bude
A ljudi se tomu,
Kak naj nećude.

Na sudbinu Boga,
Moramo pusiti
Kaj se more svakim
Još to d goditi.

Kak god matizemlja
Vu snu sad p ebiva
Tak naš kralj
Mirno naj počiva.

vu novo leto se prek prepiti. To mu je pod-
puno za rukom pošlo, i kad je gospo-
din Hagelbrunner hotel domov iti, opazio je, da se
obraćanje zemlje oko ovoj osi, danas puno
hitije obavija, nego drugo dane, i to tak
nao, da je gospo-
din Hagelbrunner svaki čas
zemlju pod svojim nogami zgubiti. Kad je
onda još zvrhu ovog izvanrednog nar-
skog
pojava premišal, stvorio se najeden krat
pred njegove oči jedna velka okrugla šajba
i Bedi mesec tebi tožino, zagradi straš o
iz vas Hagelbrunnerovih. Vu istem hpu
vpadnu i glasi dveh vu blizini se nahadju-
oh cuckov v popvku a stražar beži proti
tomu n en mu neminjuku.

Koga vi ga se tu are iju kakti nastre-
ljeni mać k, zakiti p zitelj javnog mira na
Hagelbrunera.

Naj opoštiju gospo-
din Hagelbrunner i pokaze na onu svetlu
šajbu.

Nek ida mirno domov, pak si neklognu
spat, veli str žar, ovo tu pred njim nije
nikakv mesec, nego vura na turnu piaristke
cirkve; lahku moć!

Gospo-
din Hagelbrunner ide bliće k cirkvi
i gleda dugo gori na teren. Je, tu se nje
moć pravdati! Stražar ima prav, to izbija
nija bit mesec, nego transparentna vura na
piaristkoj cirkvi.

Gospo-
din Hagelbrunner počel je sam sebe
spovati, radi svoje bedastote i odrudak je
d-le. Š p moć on reda hž, pošlo je za ru-
kom gospo-
din Hagelbrunneru čez vsi vulc
proje. Kad se je opet za jeden vazel obrnuo,
stala je pred njim opet zapovevati Bl di me-
sec, kad mu ona prv šta bedastota na pamet
dojde. Bi je siguran, da je opet pred piar-
istku cirkvu doš i, i jer je već andi tu bit
tak je hotel v diti kulku je već vur. Gospo-
din Hagelbrunner anda išće po žpu svoje oće-
ziti, išće svoj nos te kada b obdvoje bit
n šć, natleke prv na dugo i gleda na vuru.
Činovat i jen se bit međa živa, ili su
bita siekla od oč lov r su. Gospo-
din Hagelbrunner nikak nije mog ču cagare na vuri
n-iti. Naj-dankrat začuje korake i polg njega
se opet stvorio on isti stražar, koj mu je
malo predi dal navuka, da ide domov spat.
(Konec sledi.)

Emanuel Kollay

štacune i trgovine nahrupili, sekirami, lo-
patami s kladivci sve sdrobili, a kaj je
vredno-tih bilo, to su sve porobili i odnesli.
Mort bi još i bogataše klati počeli, da jih
nisu so dati rezgonili

Fina gospoda.

Vu Horvatskoj i Slavoniji otkrili su
celi šereg činovnika, koji su sebi poverene
peneze proneverivali. Najpredi vlovili su
nekoliko takovih vu Zagrebu, vezda pak
ćemo dalje slede: Bušan József pošta-
mešter vu Senju vušel je sa 15 jez-
er forin-
tov vu Ameriku ter svojoj ženi pisal, da
za njim dojde. Kada je za ovim Vućeti
Šandor pošted-rektor vizitaciju držel, došel
je na poštarске defraudacije još vu Kopri-
nici, Čazmi, Koski, Orehovici, Buccari,
Udini, Pleternici, Popovači i Glini. To je
bormeš lepi šereg vernih činovnika!

Polumrtvec.

Većkrat se pripeti, da gde koj človek
zamre ter ga polumrtvoga zakopaju. Ovak
se je pripetilo nezdavnja vu taljanskom
varošu Ferrari s jednim doktorom. Profes-
or dr Ungarelli vumrl je i zakopali su
ga. Potam spreveda je jedna devojka
tvrditi počela, da se je mrtvec v raki gi-
bal. Budue nije prestala sa svojim pot-
vrđivanjem, to su profesora izkopali na-
zad i nu! kada bi ga bili malo prali i
sim tam g bali, genul se je i oživel. Tak
nam to pripovedaju jedne poverljive tali-
janske novine.

Herkules.

Što nije čul od grčkoga Herkulesa,
kojemu vu jakosti tela nije bilo para! To
je negda bilo svet toga već niti neveruje,
kaj se sve od njega pripoveda. Ali vezda
je pak jeden Herkules na svetu i to vu
Newyorku. Ime mu je Miller Sebastijan.
Taj novi Herkules tak je jak, da more s
jednom rukom terha od jezera osemsto
funtov zditi s šakom pak počezal je, da
more na tvrđeti kamen tak sdrobiti, kak s
klativcom. Malo je stvar to neverovatna,
na midemo vu Ameriku pitat, rajši verujemo.

Željeznička nesreća.

Pa Gönndaela vu Belgiji pripetila
se je strahvita nesreća s jednim vlakom,
koj je išel iz Büssela. Bit pre jednim ži-
danim mestom poškozula se je lokomotiva
iz šujah ter se velikom silom na stup mosta
zaletel. Pet vagonov se je pri tom čisto
sdrobilo a svi drugi manjeviše otdjeni su.
Oj putnikov izvlekli su vu prvom virvaru
tako 16 mrtvih i do 20 teže ranjenih a
nezna se koliko su jih još potlam izpd drug-
gih vagonov, do kojih nisu tako došli mogli,
našti.

Štefania.

Mlada dočica pokojnoga našega kralje-
vića Rudolfa odlučila je vu svojem doveštvu
vu B-ču ostati ter med namu životi. Izjavila
je na dalje, da je pripravna na se prevzeti
ter dalje nastavljati vodenje onoga velikoga
dela, pod imenom: „Opis austro-magjarske
države s kip.“ koje je pokojni njoj suprug
zap čel. Vu to ime dogovarjala se je već s
na in vuce-jakom i p snoznancom Jókayom.
Veli se, da si bude vzela jednu drugaricu, s
kojom bude samo magjarski govorila, da se
nš magjarski jezik čisto dobro naveti

Tifus.

Vu artavarmegiji vlada tifus, kak nam
slu-beni dopisi javljaju. Poglavarstvo čini sva
možeć, da strahoviti taj beteg d-rtigne, nu
u-sprot svemu nastajanju i pomoći vumira
ljudstvo a beteg strašni sve se dalje širi.
Vele, da je to tifus želutečni (štifusuz.)

Z A B A V A

Gospo- din Hagelbrunner.

(bečka pri ovest)

Tko si je dal truda op zivati, kak vno
n-čovnika deluje, tai je došil do zaključka
da onu na trostruki način svoje delovaj
p-kozuje. Janan je rabiti, sa svatim se svaci
i svojega aidova osigurava, d b mu naj-
dražš blo, ako bi mu mogel jetra gledati.
Kot drug g- j bit pr t vno, čm vice taj
p e, tim je lubeziti i n-ki ja bolje n uz
rečitava nego mi l, da i m-žbit koga
zbanutava!

Ali najstrašoš je tretu — On popeval
Bez svakoga milosrdja daje on podjedn
tek svojemu hrapavomu glasu i kroz to pobud-
juje vu priih svojih pajaše. Čut mznije i
čvete. K ovoj žalnoj feli spada i gospo-
din Hagelbrunner, ledišen stari dečko i po ednik
jeine sene kuće vu Beču. Zvradi t ga po-
pevan a vu malo prijatom stašju, se ga svi
gosti po bečkih ostarjih boi, a je njegovo
popevanje ne n-oguče posušiti, i ako se ta
čebelo okrugla Figur na vrach k je ostar-
rije pokže, tak svi gosti, koji su nutri, od-
mah pl d-ju, dižu se i otidu.

Nego pak je i go-pona Hagelbrunera
straš o poslišt i, kad svoju na d-žbu po-
pevku: „Bledi mesec tebi tužim onak pr pt
rodaj, jer prvč, samo zna p č-ćk od nje,
kojga zmitom ponvja, a drugo, nezna aru
Siroma ki človek ne ma dober sluh za muziku
i ne čugo tomu, kaj je moral deset litnih
vina plašiti, koje je na vadlimgi zgubiti, ar
se je zavčel jednu popevku od k-ija do
konec bez flinge fućkati, kaj medjutim mu
nije išlo. U obće je način popevanja, kod
gospo-
din Hagelbrunera nuzgrudna stvar
Poleg njegovog mnenja je človečanski po-
žrsk samo zato tu, da po toj cevi vu želu-
dac velike količice op-juih pitjih se zievaju

Sada je tomu jedna potma pr-šla, da
je gospo-
din Hagelbrunner svoim popevanjem
vu nepovojnu situac u dospil.

Bit je večer staroga leta, i gospo-
din Hagelbrunner se je trudil, na pošteni način

KAJ JE NOVOGA?

Novi zakon.

Znano nam je, koliki govor i nemir
prouzrokoval je ovaj nes e nti 14 i 25. §
vojnoga z kona, kojega e fisza Kalman
magjar komu saboru predložil, ter po ko em
(25) niti jeden magjar nebi mogel oficir
postati, dok oficirskoga izpita nebi na nem-
škom jeziku polo iti mogel. Vezda su po-
čeli posvud po orsazu p-ćke skupitine
držav, vu kojih celi orsaz protestira proti
ovomu zakonu. Vnogi zborni kotari pozvali
su svojega zastupnika (ablegata) da vu
orsackom spraišču proti tomu zakonu
glasu i ili pak se na zastupničkoj službi
zahvale.

Težakka buna.

Vu Rimu vlada tolika o-kuda i siro-
maštvo med levaki, da su od vlade i varo-
ša nezdavnja pomoć zaprositi prisiljeni bili.
Budue njim niti vlad- niti varoš nije posla
i zaslu be dati mogel, to su otdlučili sil-
ni si pomoći. Vu tu svrhu skupili su se na
jezere ter su 8 ga februara celi varoš po-
plavili ter s velikom krikom i larmom na

Zmrznjeni vandravci.

Iz dalečnih krajov nam dohajajo žalostni glasi o letošnjoj zimi. Iz občine Kuke pišu, da su tam pri jednoj žumi nšli dva čisto zmrznjena vandravca. Knjiže njihove bite su psane jedna na ime Koopi, druga Letz. Okolo njih lealo je više šibicah prez glave i kupček suharja, to je znamenje, da su si hoteli zakuriti, ali šibice jim nisu hotele goreti.

Nesreća na morju.

Engleski brod Genoa, koj je iz Liverpoola išao, trenul se je s jednom barkom u blizini škotske obale. Obedva tak brod kak i barka vtauli su čisto a s njimi zgubilo je 2 vlenje preko petdeset ljudih, koji nemoguću izplivati, potopili su se u valovih morskih.

Requiem.

Vu Čakovcu je prošli ponedjeljek obdžtan bil requiem iliti crna meša za Rudolfa kraljevića. Cela crkva je u čimni bila. Vu sanktuariumu je bila postavljena lepo okinčena raka, okolo nje je gorelo 50 svećah. Pri requiemu nazočni su bili gospoda činovnici iz svih kr. uredah, va-m-giński i varaški poglavari, vu črnu oblečene gospe, ognjoganci i vučenički s zastavimi i jako vngog ljudstva tulko, da više niti mesta nije imalo vu drugać velikoj crkvi. Osolo katafalke (rake) su varaški purgari s dupleri stali. Svetu mešu je V. G. Horvath Lajoš guardijan i plebanuš služil s pomoćnim gospodah pntreh, na korušu su preparandisti popevali, Svi štacuni i sve g'stioni bile su zaprite, a vultioni ismpaši goreli su, dok je meša trajala.

Zalavarmegijja kralju.

Naša varmegijja je 9 ga o. m. spravišć držala vu Egerszegu. Gospodin oberkomeš varmegijje je žalostno-lepi govor držal, o nesreći kraljevoj, koj je jedinoga sina zgubil. Varmegijja je odlučila, da bude svoju žalost pismeno tolmagčla Njegovomu Veličanstvu kralju po ministru Tszsi. Po spravišću su svi nazočni varmegijjski zastupnici k requiemu išli, koj se je za dušu Rudolfa pokojnoga kraljevića služil vu Egerszegu.

Magjarska slovnica.

Vu vrtu.

A kertben.

Idomo vu vrt!
Menjünk a kertbe!
Pogledimo sadovnjak.
Nézzük meg a gyümölcsöst.
Jeli je kakov posel vu njem?
Vajjon van-e valami munka benne?
Slivova dreva bi vre morali osnašiti.
A szilvafákat már meg kellene tisztítani.
Orchovo svrže se je vu zimi posušilo.
A díofa ágai a télen elszáradtak.
Jabukovo drevo lepo cvete.
Az almafa szépen virágzik.
Črešnja bude vre zrela.
A cseresnye már megértek.
Brezkovo drevo bi trebalo obrezati.
A barackfát meg kellene nyelni.
Letos budemo malo neplina imali.
S idem kerés napolyások lesz.
Az ten lepse ka eju hűsége.
Annál szebben mutatkozik a körte.
Ora bukva ima lepi koren.
Ezen bükkfának szép gyökere van.
Vrba ama mehko steblo.
A fűzfának puha törzse van.
Svako drevo ima: koren, steblo, svrže i listje.
Mindenfának van: gyöke, a törzse és a levelei.
Lipa ima dídege cvetje.
A hársfának illatos virágja van.

Hrast široko raste i ima veliko sauce.
A tölgy szélesen nő és nagy árnyéka van.
Pogledimo malo cvetje.
Nézzük meg egy kissé a virágokat.
Lelije vre cvetjeju.
A lilium már virágzik.
Folice i kinccei lepo dístju.
Az ibolya és a szegfű szépen illatoznak.
Tulipán i ružica lepi cvet imais.
A tulipánnak és a rózsának szép virága van.
Detelja je vre za kositi.
A lóhere már kaszálni való.
Trsje vre cvetje.
A szőlőt már virágzik.
Letos budemo vngog gróžđe dobili.
Az ideán sok szőlőt kapunk.

oblasti budu vre pokazali krivim poštarakim činovnikom da je pošta za puk postavljena a ne puk za poštu.

CENA ŽITKA.

Kuruza 4 85 Pšenica 7. — Irk 5. — Jecmen 5 — Zob 4 85 Grah beli 8. — žuti 8 50

LOTTERIJA.

Bpašt 10 februara 1889.

46. 64. 73. 2. 24.

Odgovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF.

NEKAJ ZA KRATEK ČAS

Mati: Sam mislija, da mali Gjurek bude izvarežni muzikalni talent imaj; barem sem tak sreća, jer jako dobro čuje.
Učiteljica: To sam samo ja onda spazila, gda Gjureka k obedu zoveju.

Leitinand: (pri čistrelanju) Zakaj ne pazite bolje? Niti jeden vaš hit ne tref? Srdat: (suzi mu idu.) Posim lepo gospon leitinand, koj je na čitabtu namalani je ravno takvoga obraza, kak moj prijatelj Miska vu Bagošu. Na mojega prijatelja Miska mi je žal strelati.

Pri jednoj večerni zabavi su više deca vu drugu haju ot šli.

A Anja, tu bulemo se mirno igrali, tu nas nitko nebude mešal.

B. Kaj bi me! Mamica bude taki popevala, onda budeju svi gosti sim bežali.

Ob fašenkem bil je vu nekojem malom družtvu spomenek, kak se bu koj na obćenkem plasu vu maškaru oblekel. Med ostalemi prerече jedau: „Ja si bum oselsku glavu zdugemi vuhi privezal.“ Na to odgovori jeden starčec pri pći sedeti: „Najte gospona, a onda bogme nebudeš nikakva maškara, ar se nebi čisto nikaj preobrazil.“

Nekoj, poleg izgleda sadanje vučenosti mladič, z-stane nekojega židova ter mu reče: No, jesli sul, da sada vu Ruskoj jeden židov i jeden ose moraju skup zepeti okolo hoditi.

O kak je to velika sreća, da mi dva sada nisno onde, odgovori židov.

Jeden mali dečec, koj još nikada nije pirobrod videl, dojde svojom materom vu Budapštu, kad bi najedenkrat vu Dunavu za pazil, kak jeden parobrod proti mostu dohadja, pokže ga s prstom materi i zavikne: glej glej mama, kak se lokomotiv kupje.

Poštovanim citateljem!

Izmed naših poštuvačih preplatnikah vngog su se díšli tužiti, da naše novine ne dobivaju uredno vu ruke i to nekogji 5—6 brojov nevidju. Tomu je pošta kriva, koja neda vuu novine misleć: čemu mužu novine čitati. To ne ređemo na one hvale vredne poste, koje to nečinju, nego na one, koje su krive. Zato ređemo ga, koji s pakom i s novinami našemu tak barstiju da ako se još pdenju, ut gdo tužil bude, da mu njegve novine v nedelju iz pošte neđeju van dati, mi onu poštu pri ravneteljstvu ili ako to nebude hašnilo pri ministerstvu tužiti bude an. Viteše

4212 szám tk: 888

Arverési hirdetményi kivonat

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkivi hatóság részéről közhírré tétetik miként Pecsornik János csáktornyai lakósnak Tkálceesz István és neje Jursics Ilona battyáni lakós végrehajtás: szenvedők elleni 322 frt 57 kr. tőke s jár: iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék s a csáktornyai kir. jbiróság területén lévő a pribizslávecki 190 sztkjvben 263[a, 303[a, 740]: 790/c 145/1 hr: a legelő és erdő illetmény 689 frt becsértékben a csáktornyai 379 sztkjvben 1025 hr, 106 frt a csáktornyai 409 sztkjvben 674 hrsz. a felvett 153 fitra becsült ingatlanok s tartozéka

1889 évi márczius hó 9-én l. e. 10 órakor csáktornyai kir. jbiróság tkivi iratárában, délután 3 órakor: pedig Pribizslávecz község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10 százalékát vagyis 94 frt 80 kr. készpénzben, vagy az 1881 évi 60 t. cz. 42 §-ában előirt óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni. a többi feltételek a bíróságnál megtekinthetők.

Kelt Csáktornyan a kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál 1888. norem. 12-én

4193 szám tk: 88

Arverési hirdetményi kivonat

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkivi hatóság részéről közhírré tétetik miként, a csáktornyai takarékpénztár részvény társulatnak Hauszal József csáktornyai lakós végrehajtást szenvedők elleni 205 ft tőke s jár: iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék s a csáktornyai kir. jbiróság területén lévő Csáktornya község: 176 sztkjvben 75 hr: a csáktornyai 4 13 sztkjvben 245 hr: és a csáktornyai 619 sztkjvben 227/12 hrsz: a felvett ingatlanok, ugy a hozzá tartozó legelő és erdő illetmény 1512 frt becsértékben: az

1889 évi márczius hó 4 én d. e. 10 órakor aluirt kir. jbiróság tkivi iratárá heljességében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatla ok kikiáltási árának 10 %-át vagyis 151 frt 20 kr. készpénzben vagy az 1881 évi 60 t. cz. 42 §-ában előirt óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni, a többi feltételek a bíróságnál megtekinthetők.

Kelt Csáktornyan a kir. jbiróság mint tkivi hatóságnál 1888. norem. 10-én

